

KRONIKA KATOLIČKOG BOGOSLOVNOG FAKULTETA ŠK. GOD. 1975/76.

Školsku godinu 1975./76. sretno smo priveli kraju, i studenti i profesori, zahvalničkim bogoslužjem u prvostolnoj crkvi zagrebačkoj. Nova školska godina započela je radom 6. listopada, a svečano je otvorena 17. listopada o. g. svečanim činom u sjemenišnoj dvorani »Vijenac« i koncelebriranom euharistijom u prvostolnoj crkvi zagrebačkoj koju je predvodio i homiliju pri tom izrekao dekan red. prof. dr. T. Šagi-Bunić. Otvarajući novu šk. godinu dekan je održao govor u kojem je istakao pred prisutnim studentima i gostima djelovanje Fakulteta u protekloj godini. Poslije njegova Govora (vidi u nastavku Kronike) održao je docent dr. Marijan Valković inauguralno predavanje s temom »Novi naglasci u suvremenoj moralnoj teologiji«. Svečani čin su studentice Instituta za crkvenu glazbu obogatile s dvije glazbene točke.

Tijekom 1975./76. akademske godine apsolviralo je 55 studenata. Diplomске radnje predalo je 44 studenta a diplomiralo je 27 studenata (vidi popis dolje). Po novim propisima diplomiralo je 19 studenata, to jest oni koji su polagali ispit iz čitave teologije po Tezariju.

Ispit licencijata (magisterija) teologije položio je Marko Babić OFM.

Doktorsku radnju predao je na ocjenu Stjepan Vojnović pod naslovom: »Prevođenje cjelovite Biblije u Hrvata do prve tiskane Biblije 1831. godine«.

Habilitaciji su se podvrgli dr. Ivan Fuček DI koji je i primio dekret »Naslovni docent Fakulteta« te dr. Marijan Biškup, asistent, s radnjom: »Teološke kreposti u komentaru Klementa Ranjine Sentencije Petra Lombadskog«. Habilitacija je u tijeku.

Dekret Sveučilišnog docenta primio je dr. Tomislav Ivančić. Dekret Izvanrednog sveučilišnog profesora primio je dr. Ivan Golub, a dekret Redovnog sveučilišnog profesora primili su dr. Franjo Cvetan i dr. Vjekoslav Bajsić.

U protekloj akademskoj godini Fakultet je organizirao Pedagoški tečaj za permanentno obrazovanje (vidi o tome izvještaj u nastavku Kronike) i Drugi ekumenski simpozij u Lovranu (vidi o tome izvještaj u nastavku Kronike). Na Pedagoškom tečaju za permanentno obrazovanje gostovao je svojim predavanjem »Die theologische Fortbildung im deutschen Sprachraum« dr. Walter Friedberger, predstojnik Instituta za permanentno obrazovanje svećenika u nadbiskupiji München-Freising (i za cijelu Bavarsku). Dana 21. svibnja gostovao je na našem Fakultetu brigom pročelnika katedre Svetog pisma Starog zavjeta dra. Adalberta Rebića prof. dr. Alfons Weiser s predavanjem o čudesima Isusovim (predavanje donosimo u ovom broju Bogoslovske Smotre).

Diplomirani teolozi (kronološkim redoslijedom):

Mato Miloš, Josip Brgles, Nikola Barun, Božo Bugarija (svi iz šk. god. 1974./75.), Ivan Cirković, Antun Čorković, Mato Herceg, Stjepan Đurić, Božo Tadić, Ivan Martinić, Ivan Mikić, Ilija Vrdoljak (svi po starim propisima), Rudolf Barešić, Petar Božić, Vladimir Cvetnić, Slavko Dubovečak, Stjepan Filipec, Antun Hobljaj, Ante Kukavica, Ivan Šoštarić, Ivan Tomašković, Stjepan Tumpa, Waldemar Turić, Josip Vrbanec, Antun Janjić, Marko Forgić, Franjo Tomašević, Klement Galić, Mijo Hрман, Ivan Bekavac Basić i Ivan Bais (svi ovi po novim propisima).

GOVOR DEKANA

red. prof. dra Tomislava J. Šagi-Bunića
prigodom otvaranja nove akademske godine, 17. X. 1976.

VISOKO UVAŽENI SAKUPLJENI ZBORE!

Otvarajući novu akademsku godinu 1976./77., dok žalimo što sticajem prilika ne možemo u našoj sredini pozdraviti našega Velikog kancelara mons. dra Franju Kuharića, nadbiskupa zagrebačkog, koji se zbog svojih natpatrijskih dužnosti nalazi u Švicarskoj, osjećamo posebnu radost što možemo pozdraviti preuzv. g. nadbiskupa Michele Cecchinija, novoga apostolskog nuncija u Beogradu, koji je rado iskazao Fakultetu tu čast da prisustvuje danas ovom skromnom akademskom činu. Od srca zahvaljujemo predstavniku Sv. Oca Pavla VI za tu pažnju prema ovoj znanstveno-nastavnoj ustanovi i molimo da nam tu naklonost i unaprijed sačuva.

Pozdravljam ovdje prisutne provincijale i zastupnike redovničkih provincija koje imaju svoje studente na ovom Fakultetu, na čelu s predsjednikom Vijeća Viših redovničkih poglavara, provincijalom franjevac-kapucina Bonaventurom Šagijem. Smatram svojom čašću što mogu pozdraviti predstavnike Prvostolnog kaptola, Tajništva Biskupske konferencije Jugoslavije, predstavnice redovničkih družbi, druge dostojanstvenike i ugledne osobe crkvene i svjetovne. Radosno pozdravljam predstavnike Filozofsko-teološkog instituta DI, a samo se po sebi razumije da s osobitim zadovoljstvom pozdravljam poglavarstvo Nadbiskupskog bogoslovskeg sjemeništa na čelu s rektorom mons. Đurom Pukecom te odgovjitelje naših studenata iz svih redovničkih zajednica koji su ushtjeli počastiti nas svojom nazočnošću kod ovoga svečanog čina. Napokon, ali nipošto s manje žara, pozdravljam sveukupnu Fakultetsku zajednicu profesora, službenika i studenata, kako sa samog Fakulteta tako i s njegovih instituta. Neka budu pozdravljeni i svi ostali dragi gosti i gošće, ako se tko možda još nije osjetio obuhvaćenim onim što sam dosad rekao. Dobro nam došli!

Otpočinjemo ovu novu akademsku godinu, prije svega, obuzeti svježim doživljajima iz netom dovršenog proslavljanja 13-stoljetnog jubileja počeka kršćanstva u našem hrvatskom narodu. Nije moguće da kao najviša crkvena znanstveno-istraživačka ustanova ne postanemo svjesni svoje dužnosti da pružimo svoj prilog također povijesnom istraživanju, na koji su teologe izrijekom pozvali naši biskupi u svojoj jubilarnoj poslanici »Tri-naest stoljeća kršćanstva u Hrvata« (br. 23), ali još više, da specifičnim teološkim radom pripomognemo za što bolje i dublje ostvarenje one svestrane kršćanske duhovne obnove naše Crkve, koju sav vjerni narod želi, a koju je naš episkopat zacrtao kao bitnu svrhu samome proslavljanju jubileja.

Ovaj je Fakultet, na poticaje Biskupske konferencije Jugoslavije i uz njezin blagoslov, prošle akademske godine bio organizator Drugog međufakultetskog ekumenskog simpozija, koji se održao u Lovranu od 21. do 23. rujna o. g., a sudjelovali su na njemu Teološki fakultet SPC iz Beograda i katolički Teološki fakultet iz Ljubljane. Kao rezultat toga simpozija, predano je u javnost zajedničko Priopćenje, u kojemu su artikulirana neka hitna otvorena pitanja koja traže ozbiljno proučavanje. Na taj smo način — treba reći — sami sebi nekako zadali neposredne zadatke za istraživanje u nadolazećoj akademskoj godini.

Osim toga, prošle se godine kod nas unutar uskrsnog tjedna održao studijski sastanak profesora teologije koji se posebno bavio problemima permanentnog obrazovanja. Opća je želja bila da se to proučavanje hitno sve više produbljuje, a naročito, da se studijski sastanci profesora organiziraju svake godine.

Eto samo nekih žarišnih točaka, koje Fakultet mora u novoj akademskoj godini imati pred očima kao istraživačke i studijske zadatke, e da bi kako tako odgovorio očekivanjima što ih u nj polaze naša kršćanska javnost.

U užem i neposredno-nastavnom radu, ne samo da još predstoji ozbiljan posao oko plodne provedbe niza točaka novog Fakultetskog Statuta (odobrenog g. 1974., a dopunjenog g. 1975), koji ovih dana izlazi iz tiska, nego je pred nama također dalekosežan plan duboke i temeljite studijske obnove, što ga je 22. veljače 1976. izdala Sv. Kongregacija za katolički odgoj pod naslovom »Teološka formacija budućih svećenika«. Taj je dokument na traženje Fakulteta preveo red. prof. dr. Bonaventura Duda, i ovih će se dana pojaviti u javnosti. Dokument ima pred očima da će »sutrašnji svećenici kao pastiri imati posla sa zrelijim, kritičnijim i bolje obaviještenim ljudima, koji žive u svijetu ideološki pluralističkom, u kojemu je kršćanstvo izloženo svakovrsnim tumačenjima, a priori sumnjivo kulturi što svakim danom postaje sve više strana vjeri« (br. 6). U takvoj je situaciji »potrebno raditi na tome da se Evanđelje učini razumljivim našim suvremenicima. Treba naći jedan za njih prikladan način govora. A takvo je poslanje i suviše teško i delikatno, da bi moglo biti prepušteno improvizacijama i individualnim inicijativama. To je upravo zadatak teologije, da tom djelu pridonese znanstvenom solidnošću i jasnoćom u učenju« (br. 10).

Proučavanje toga dokumenta na različitim razinama, te njegovo shodno primjenjivanje u nastavnoj praksi, morat će — očito — biti jedan od neodložnih zadataka našega Fakulteta u nastupajućoj akademskoj godini. Problemi su tako ozbiljni da ne trpe odlaganja.

U prošloj su se akademskoj godini dogodile neke promocije u proforskome zboru. Redovnim su profesorima imenovani mons. dr. Franjo Cvetan i dr. Vjekoslav Bajsić, a izvanrednim profesorom dr. Ivan Golub. Za sveučilišne docente i članove Fakultetskog vijeća izabrani su dr. Tomislav Ivančić i dr. Josip Ladika. Za asistenta kod Katedre crkvenog prava izabran je lic. Stjepan Večković, a za naslovnog se docenta pri Katedri moralnog bogoslovlja habilitirao o. dr. Ivan Fuček, profesor na Filozofsko-teološkom institutu DI u Zagrebu. Na nastavničkoj se službi zahvalio stariji asistent dr. Antun Grščić, koji je dugi niz godina — kad se Fakultet nalazio u velikim teškoćama — dobrovoljno predavao Opću crkvenu povijest te tako ovu ustanovu uvelike zadužio. Docent dr. Jerko Fućak imao je slobodan ljetni semestar; bio je pozvan da taj semestar predaje na Franjevačkom biblijskom studiju u Jeruzalemu.

Naš je Hrvatski mariološki institut održao prigodom završnih jubilejskih svečanosti u Splitu i Solinu svoj prvi dvodnevni Mariološki kongres, koji je naišao na dobar prijem u našoj javnosti. Na žalost, Institut za biblijski pastoral nije se još uspio konstituirati, a jednako se Katehetski institut nije uspio organizirati u onom obujmu kakav je svojevremeno tražila BKJ. Institut za hrvatsku crkvenu povijest prošle je akademske godine vršio redovit nastavni rad. Postignut je i prvi stupanj magistra teoloških znanosti iz povijesne specijalizacije u skladu s propisima novog Statuta. Prvi takav magistar je Antun Škvorčević.

Dne 12. rujna o. g. održano je prvo sabiranje darova za Fakultet po crkvama hrvatskog jezičnog područja. Još nemamo pravog uvida u uspjeh toga sabiranja, ali smo bili svjedoci dirljivog zanimanja mnogih vjernika za opstojnost i budućnost ove ustanove, pa osjećamo duboku dužnost da se svima dobročiniteljima naiskrenije zahvalimo.

Iznijevši ovo nekoliko podataka o našem radu prošle godine i o zadacima za nadolazeću, želim ovdje pri kraju — jer nam naš Veliki kancelar nije danas ovdje prisutan da nas obrađuje svojom toplom natpastirskom riječju — dozvati cijeloj fakultetskoj zajednici u svijest riječi koje nam je Veliki kancelar izrekao na početku prošle akademske godine: »Svrha teološkog studija nije samo dati određene informacije, uvesti u određene spoznaje i znanja, tumačiti određene sadržaje. Teološki studij ima još jednu duboku svrhu i smisao: da produbljuje vjeru u nama kako bismo dobili svoj autentični kršćanski identitet, kako bi vjera zaista postala nešto što je duboko položeno u naše misli, u naše srce i u naše savjesti, što čini naše unutarnje duhovno biće. (Bogoslovska smotra, XLV (1975), br. 4, str. 493) Quod faxit Deus!

SIMPOZIJ PROFESORA NAŠIH TEOLOŠKIH UČILIŠTA O PERMANENTNOM OBRAZOVANJU

Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu bio je priređivač i domaćin simpozija o permanentnom obrazovanju svećenika, koji se održavao 20., 21. i 22. travnja 1976. Simpozij je bio priređen na prijedlog Pedagoškog tečaja za odgojitelje, pri Kat. bogosl. fakultetu, a koji je bio održan u lipnju 1975. godine. Na simpozij su bili pozvani svi profesori teoloških učilišta i odgojitelji hrvatskog jezičnog područja. Uz njih su na simpoziju sudjelovali i predstavnici Vijeća za kler pri BKJ te predstavnici Vijeća viših redovničkih poglavara kao i predstavnik Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Ljubljani.

Na simpoziju su najprije predstavnici pojedinih teoloških učilišta izvjestili što je kod nas dosada ostvareno glede permanentne formacije svećenika u skladu s novim odredbama crkvenog učiteljstva. Zatim su svojim predavanjima nastupili domaći i inozemni predavači.

Dr. Marijan Valković je iscrpno govorio o permanentnom obrazovanju uopće. Iznio je dojmljivo povijest ovog pitanja kako u svijetu tako i u Crkvi, a zatim orisao suvremenu situaciju i nužnost da se to pitanje što brže i bolje riješi. Iznio je također mogućnosti rješavanja te neke modele u svijetu i Crkvi.

Prof. Vlatko Badurina je kratko ali korisno govorio o principima i metodama permanentnog obrazovanja uopće. Iznio je neke načine i metode na koji se predaje permanentno obrazovanje u svijetu.

Dr. Emanuel Hoško je, prema svojim mogućnostima i dostupnosti poznavanja našeg terena, pokušao ocrtati prilike i mogućnosti teološko-pastoralnog obrazovanja na našem terenu. Predavač je bio kritičan upozoravajući na mnoge oblike koji bi mogli igrati ulogu permanentne formacije ali zbog nemara i nerazumijevanja jedva da vrše neki minimalni utjecaj na formiranje stalne ažurnosti svećenika.

Osobito je pak dojmljivo i dalekosežno poučno bilo predavanje dra Waltera Friedbergera, profesora iz Münchena u SR Njemačkoj i voditelja permanentnog obrazovanja za nadbiskupiju München i cijelu Bavarsku. On je govorio o zamisli teološkog permanentnog obrazovanja na njemačkom govornom području. Povod za permanentno obrazovanje, po njegovu mišljenju, jest dinamiziranje kvalifikacije zvanja i racionalizacija poslova te nastojanje da se izbjegne rascjep između svećeničkog rada i napredovanja

ljudskih shvaćanja i promjena životnih uvjeta. Govoreći o ciljevima permanentnog obrazovanja predavač je najprije upozorio na četiri faze svećeničkog života prema kojima su onda i ciljevi ponešto izdiferencirani. Prva faza je vrijeme redovne visokoškolske izobrazbe za zvanje, druga je uvodna faza nakon završetka studija i prije početka samostalnog rada u pastvi, treća je faza tipična za permanentno obrazovanje, to je vrijeme nakon uvodne faze i prije umirovljenja, četvrta je pak vrijeme mirovine. Sadržaj permanentnog obrazovanja bi trebao biti kako strogo teološki tako i komunikacijski.

Nakon predavanja razvila se veoma živa diskusija, te plodan rad u grupama. Rezultat toga jesu i objavljeni prijedlozi simpozija, u kojima se konkretizira situacija na našem terenu te sugeriraju određeni načini već sad mogućeg permanentnog obrazovanja. Također je odlučeno da se i slijedeće godine u uskršnom tjednu održi ovakav sastanak profesora i odgovjatelja bogoslovnih učilišta kod nas i to na jednu od četiri predložene teme: Noviji dokumenti Svete stolice o teološkom studiju, Predavanje teologije u vidu permanentnog obrazovanja kod nas, Komunikacija u pastoralno-teološkom obrazovanju i Permanentno obrazovanje vjernika. Za mjesto dvogodišnjeg savjetovanja predloženo je Đakovo, dok bi do daljnjega promotor tog studijskog sastajanja bio Kat. bogoslovni fakultet u Zagrebu.

T. I.

DRUGI EKUMENSKI SIMPOZIJ

održan od 21. do 23. rujna 1976. u Lovranu

Katolički bogoslovni fakultet bijaše ove godine domaćin Drugog ekumenskog simpozija koji se održao od 20. do 23. rujna o. g. u skladu sa zajedničkim dogovorom triju fakulteta: pravoslavnoga iz Beograda te katoličkih bogoslovnih fakulteta iz Ljubljane—Maribora i iz Zagreba. Tema ovog simpozija bijaše »Evangelizacija na našem tlu i u našem vremenu«. Time se nastavila ekumenska inicijativa koju su fakulteti poduzeli na pobudu Biskupske konferencije Jugoslavije godine 1974., kad se održao Prvi ekumenski simpozij u Mariboru u organizaciji Teološkog fakulteta u Ljubljani—Mariboru.

Vijeće Katoličkog bogoslovnog fakulteta povjerilo je rad oko organiziranja ovogodišnjeg Drugog ekumenskog simpozija docentu Dr. Adalbertu Rebiću kojega je imenovalo tajnikom Drugog ekumenskog simpozija.

Rad simpozija odvijao se u nadbiskupijskim prostorijama u Lovranu, u ulici Maršala Tita 107—109, gdje su najvećom većinom bili smješteni sudionici simpozija. Na simpoziju je bilo oko 80 sudionika, većinom naših istaknutih teologa a među njima i nekoliko pastoralnih radnika.

U ime Teološkog fakulteta Srpske pravoslavne Crkve iz Beograda sudjelovalo je šest profesora, i to: prodekan Dr. Blagota Gardašević, profesori Dr. Čedomir Drašković, Dr. Dimitrije Dimitrijević, jerom. Dr. Amfilohije Radović, docenti jerom. Dr. Atanasije Jevtić i Dr. Dimitrije Kalezić; zatim tajnik Fakulteta Jefto Jokanović i četiri studenta: Gajić, Vukčević, Nedić i Risteski, od kojih je posljednji Makedonac.

U ime Teološkog fakulteta u Ljubljani—Mariboru sudjelovali su: novoizabrani dekan Dr. Franc Perko, prof. Dr. Vekoslav Grmič (pomoćni biskup mariborski), profesori i Dr. Valter Dermota, Dr. Rafko Valenčić, Dr. Stanko Janežič, Dr. Franc Plemenitaš, i četiri studenta.

U ime Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu sudjelovali su: dekan prof. Dr. Tomislav Šagi-Bunić, docenti dr. J. Turčinović, dr. Adalbert Rebić, dr. Jerko Fućak, dr. Vladimir Zagorac, asistent dr. Juraj Kolarić, zatim tajnik našeg fakulteta dipl. teol. s. M. Klara Dugić koja je

ujedno tajnik Ekumenskog vijeća Biskupske konferencije Jugoslavije (vršila je na simpoziju dužnost zapisničara) te četiri studenta: I. Kantoci, S. Dodig, M. Vranešić i A. Perković (ovaj posljednji s Instituta za teološku kulturu lajika).

Od pravoslavnih su Bogoslovija bile zastupane ona u Prizrenu (protosindjel Nikodim Đurakov) i ona u Skoplju (prof. Trajan Mitrevski). Nisu poslale svoje predstavnike Bogoslovija sv. Save iz Beograda te one iz Srijemskih Karlovaca i u Krki.

Od katoličkih su Visokih bogoslovnih škola u Jugoslaviji bile zastupane sve osim Franjevačke bogoslovije u Sarajevu, to jest Đakovo (dr. Ivan Zirdum), Sarajevo (mr. Ivan Starčević), Split (dr. Jerko Barišić), Makarska (prof. Mile Čirko), Fil.-teološki institut DI u Zagrebu (prof. Predrag Belić) te osobito Trsat i Rijeka (dr. E. Hoško, dr. A. Benvin, dr. J. Manjgotić, dr. A. Tamarut, dr. K. Šojat, dr. M. Bogović).

Obavijestili smo o simpoziju i vjerski tisak: prisutni su bili Glas Koncila (Živko Kustić), Družina (Ivan Merlak), Pravoslavlje (Jovan Nikolić) i AKSA (T. Grmec). Od evangeličkih su zajednica na simpoziju sudjelovali mr. P. Kuzmić u ime Pentekostalne Crkve iz Zagreba i P. Andrašik u ime Slovačke evangeličke crkve iz Novog Sada.

U svem radu simpozija prisustvovala su tri naša katolička biskupa: domaći nadbiskup-metropolita mons. Josip Pavlišić, predsjednik Ekumenskog vijeća Biskupske konferencije Jugoslavije biskup mons. dr. M. Držečnik i mons. dr. Vekoslav Grmić (koji je održao i predavanje), a u bazilici u Poreču dočekao je sudionike simpozija domaći biskup mons. dr. D. Nežić koji je u bazilici održao pozdravni govor i u svojoj rezidenciji priredio za simpozij primanje. Zajedno s drugim ekumenskim radnicima (među njima dipl. teol. Ž. Kustić, gl. urednik Glasa Koncila i dva Slovenca iz susjedne Italije dr. J. Markuža i mons. A. Kosmač) te svećenicima iz Rijeke i okolice u radu je sudjelovalo više od 80 sudionika. Sudjelovalo je i više časnih sestara te supruge prof. Draškovića i Dimitrijevića iz Beograda kao i supruga Ž. Kustića iz Zagreba).

U okviru općenite teme »Evangelizacija u našem prostoru i vremenu« prvi je dan Simpozija bio posvećen raspravljanju o konkretnom stanju evangelizacije u Katoličkoj i Pravoslavnoj Crkvi na našem tlu, prema programu što ga je načinio Pripravni odbor. Uvodna predavanja za tu diskusiju načinili su prof. dr. Č. Drašković s beogradskog Teološkog fakulteta i profesori dr. T. Šagi-Bunić i dr. J. Turčinović sa zagrebačkog Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Rad je započeo 21. rujna u 10 sati ujutro zazivom Duha Svetoga u samoj dvorani pozdravnim govorom domaćeg nadbiskupa mons. Josipa Pavlišića, pozdravom predsjednika Ek. vijeća BKJ mons. dra. Maksimilijana Držečnika i prigodnom molitvom koju je vodio nadbiskup Pavlišić. Pročitale su se ujedno pozdravne poruke s natpistrskim blagoslovom radu simpozija: najprije predsjednika Biskupske konferencije Jugoslavije mons. F. Kuharića, a onda Svetog Sinoda Srpske Pravoslavne Crkve, episkopa Gornjokarlovačkog, kao i ostali pozdravi i poruke koje su prispjele poštom.

U prijepodnevnom radu pročitao je svoje predavanje prof. dr. Č. Drašković pod naslovom »Evangelizacija i njezini fenomeni kod pravoslavnih«, a poslije podne pročitao je dr. J. Turčinović predavanje »Fenomenologija evangelizacije kod katoličkih kršćana na našem tlu«. Prof. dr. Drašković je u prvom dijelu svoga predavanja govorio o problemima evangelizacije općenito, a u drugom je dijelu iznio načine i oblike kako se evanđeoska poruka prenosi u sadašnje vrijeme u Srpskoj pravoslavnoj crkvi. Predavanje dra T. Šagi-Bunića i dra J. Turčinovića, održano poslije podne, u prvom je dijelu pokušalo baciti fenomenološki pogled u povijesni tijek evangelizacije u Sloveniji i u Hrvatskoj (poslužili su se i raspravom dr. F. Perka objavljenom u CERKEV V SEDANJEM SVETU) a u drugom su dijelu nastojali u najsumarnijim crtama dati oris oblika kako se evangelizacija ostvaruje danas u Katoličkoj Crkvi među Hrvatima i Slovencima. U jutarnjoj se diskusiji posebna pozornost svratila fenomenu

»krsne slave« kao značajnom obliku evangelizacije u Pravoslavnoj Crkvi, a iz popodnevne je diskusije osobito značajno istaknuti nastojanje pravoslavnih teologa da i oni s povijesne strane nadopune fenomenologiju evangelizacije kod njih. Rad je tog dana nešto kasnije započeo, jer su pravoslavni imali svoju liturgiju u pravoslavnoj crkvi na Sušaku (bio je njihov zapovjedni blagdan Male Gospojine). Radu prvog dana predsjedao je dekan Teološkog fakulteta u Ljubljani prof. dr. Franc Perko.

Drugog dana, 22. rujna, rad je vodio prof. dr. Č. Drašković iz Beograda. U programu je bilo zamišljeno da se taj dan raspravlja o pogodnostima i teškoćama koje za evangelizaciju proizlaze iz sadašnjeg stanja u svijetu, posebno kod nas, i to s psihosocijološkog vidika (dr. V. Dermota) i s teološko-pastoralnog vidika (dr. V. Grmič), kako bi se stvorila mogućnost da se treći dan donesu neki zaključci o perspektivama evangelizacije na našem tlu u ovaj čas. Oba su predavanja bila održana prije podne to jest i predavanje dra V. Dermote i dra V. Grmiča da bi poslije podne sudionici imali više vremena za raspravljanje. Prije podne je bila izabrana mješovita komisija kojoj je stavljeno u zadatak da pokuša pripremiti podlogu za raspravu trećega dana kao što je programom bilo predviđeno. Izabrana su četiri predstavnika Teološkog fakulteta iz Beograda: dr. Dimitrijević, dr. Kalezić, o. dr. Radović i o. dr. Jevtić, te po dva teologa s Katoličkih teoloških fakulteta: mons. dr. V. Grmič i dr. J. Vesenjāk za Ljubljanu, a dr. J. Turčinović i dr. J. Kolaric za Zagreb.

Nakon predavanja dra Dermote »Pogodnosti i teškoće suvremene evangelizacije« i dra V. Grmiča o istoj temi ali s pastoralno-teološkog vidika sudionici su započeli raspravu koju su prosljedili poslije podne sve do 17,30 sati, kad su sudionici krenuli u samostan č. ss. na Drenovi, gdje je riječki nadbiskup priredio primanje — s večerom — za sve sudionike simpozija. Rasprava je pokazala da su pravoslavni teolozi manje skloni da o problematici evangelizacije misle polazeći od modernih psiholoških i socioloških znanosti, a da se kod njih više misli u stilu patrističke tradicije koja ne pravi tako jasno određene razlike između naravi i nadnaravi kako smo naučeni mi na Zapadu.

Mješovita se komisija sastala tog dana uvečer i odlučila da za raspravu trećeg dana sastavi tekst jednog Priopćenja u kojemu će biti sažeto prikazan rad simpozija i fiksirano ono što se može smatrati neospornim rezultatom svih rasprava, prihvatljivim jednako za pravoslavne kao i za katolike. Bilo je odlučeno da jedan dio formulira docent Teološkog fakulteta u Beogradu o. dr. Atanazije Jevtić a jedan dio docent Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu dr. J. Turčinović.

Raspravu trećeg dana simpozija, 23. rujna, vodio je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu prof. dr. T. Sagi-Bunić. Na početku rada pročitali su — u ime Mješovite komisije — dr. Turčinović i dr. Jevtić izrađeni nacrt Priopćenja (koji donosimo u BS u obliku u kakvom je on bio u raspravi izglasan) koji je Plenum simpozija glasovanjem prihvatio u načelu, kao tekst koji se u pojedinostima ima doradivati. Pošto je nešto vremena bilo posvećeno još općenitoj raspravi u vezi s onim što je bilo rečeno kroz prva dva dana, bilo u predavanjima bilo u raspravljanjima, prešlo se na raspravljanje o tekstu Priopćenja. U raspravljanju je došlo do izražaja sa strane samih evangeličkih sudionika da se na takve ekumenske simpozije pozovu i predstavnici ostalih manjih kršćanskih zajednica u nas a ne samo predstavnici Katoličke i Pravoslavne Crkve. U raspravi je naglašeno da su ovi simpoziji na razini međufakultetske suradnje a ne na razini samih Crkvi i crkvenih zajednica pa teološki fakulteti nemaju kompetencije da sazivaju ekumenske sastanke crkvenih zajednica, jer za to nisu dobili pristanka, odobrenja i blagoslova svojih Crkvi pa moraju ostati samo na školskoj teološkoj razini.

Poslije općenite rasprave prešlo se na usvajanje samog teksta Priopćenja u pojedinostima. Čitali su se pojedini odlomci predloženog teksta s time da je svatko mogao tražiti da se nešto iz predložka izostavi ili preinači odnosno da se nešto novo unese. Na taj je način tekst Priopćenja doraden i dopunjen te u cjelini i u dijelovima prihvaćen. U Priopćenje je ušlo da se za dvije godine to jest godine 1978. održi Treći međufakultetski

ekumenski simpozij na opću temu »Crkva u suvremenu svijetu« s time da se na tom budućem simpoziju dalje razmatraju i razrađuju otvorena pitanja koja su pokrenuta na ovom Drugom simpoziju.

Na prijedlog dekana ljubljanskog Teološkog fakulteta dra F. Perka simpozij je na koncu prihvatio da za pripremanje slijedećeg simpozija vodi brigu isti Pripremni odbor koji je godine 1974. u Mariboru bio izabran za pripravu ovog simpozija to jest Drašković, Dimitrijević, Janežić, Perko, Šagi-Bunić i Turčinović.

Trećeg dana poslije podne organiziran je za sve sudionike simpozija izlet po Istri (Pazin, Beram, Poreč). Stručno vodstvo preuzeo je dr. Branko Fučić, akademik, a teološko-molitveni ugođaj stvarao je prof. dr. Anton Benven. Nakon primanja koje je priredio biskup mons. dr. D. Nežić sudionici simpozija su se preko Pule vratili u Lovran.

Svu brigu oko organizacije simpozija vodio je tajnik simpozija dr. Adalbert Rebić, i to veoma uspješno. Sva su predavanja unaprijed bila umnožena, a ona slovenska su unaprijed bila prevedena na hrvatski (preveli Rebić i Knafeljc). Hrvatski su biskupi votirali u svrhu financiranja simpozija određenu ekonomsku pomoć Fakultetu.